Dosarul nr. 3-4153/2024

H O R E
În n gii

09 aprilie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Gandrabur Marcel**
Grefier **Svistal Lorena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Ruspin Grup” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 19 septembrie 2024 Societatea cu Răspundere Limitată ”Ruspin Grup” (SRL ”Ruspin Grup”) reprezentantă de avocatul Șontea Daniel a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Serviciul Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației și a deciziei nr. 754/184 din 20 august 2024 pe marginea contestației.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, în fapt, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-779/2023 din 15 decembrie 2023, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul OCN ”Microinvest” SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Ruspin Grup” SRL, cu sediul în *****, *****, fiind dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului. Prin încheierea nominalizată Administratorul autorizat Selevestru Irina a fost desemnată în funcția de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-981/2023 din 30 aprilie 2024, s-a admis cererea depusă de către OCN ”Microinvest” SRL cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de SRL ”Ruspin Grup” SRL, cu sediul în *****, *****. În calitate de administrator al insolvabilității SRL ”Ruspin Grup” a fost desemnată administratorul autorizat Selevestru Irina, deținătoarea autorizației nr. 112 din 14 ianuarie 2015. Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-981/2023 din 12 iulie 2024, s-a trecut la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului SRL ”Ruspin Grup” cu sediul în *****, ***** și distribuirii produsului rezultat, cu dizolvarea debitorului. S-a investit în funcția de lichidator al SRL ”Ruspin Grup”, administratorul autorizat Selevestru Irina, autorizație nr. 112 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM, cu stabilirea atribuțiilor prevăzute de art. 66 din Legea insolvabilității, inclusiv privind

valorificarea și lichidarea masei debitoare. S-au ridicat toate interdicțiile și sechestrele aplicate de instanțele de judecată sau alte organe abilitate în acest sens prin lege asupra bunurilor din masa debitoare a SRL ”Ruspin Grup” cu sediul în *****, *****.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Așadar, prin decizia nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, s-au calculat suplimentar la buget obligații fiscale în sumă totală de 2 049 966 lei, inclusiv: impozit pe venit obținut din activitatea de întreprinzător în sumă de 1 387 759 lei, majorare de întârziere în sumă de 339 155 lei și amendă în sumă de 323 052 lei, precum și reflectarea spre calcul a supraplăților ireale în sumă totală de 4 507,55 lei.

SRL ”Ruspin Grup” nefiind de acord cu decizia menționată, în termenul prevăzut de lege, a înaintat contestație împotriva deciziei precitate, solicitând anularea acesteia.

La data de 29 august 2024, lichidatorul SRL ”Ruspin Grup”, Selevestru Irina a recepționat decizia nr.754/184 din 20 august 2024 pe marginea contestației depuse de către SRL ”Ruspin Grup”, împotriva deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, emisă de către Direcția generală control, prin care a fost respinsă contestația depusă și menținută decizia nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației.

Astfel, motivele care au stat la baza înaintării contestației împotriva deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 se referă la încălcarea gravă a legislației fiscale de către funcționarii fiscali, care au dus la estimarea greșită a obligațiilor fiscale ale SRL ”Ruspin Grup”, aceasta din urmă vătămată în drepturile sale prin emiterea deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, dar și prin soluționarea superficială a contestației înaintate împotriva deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL ”Ruspin Grup”, soldată cu emiterea de către Serviciul Fiscal de Stat a Deciziei nr. 754/184 din 20 august 2024 pe marginea contestației depuse de către SRL ”Ruspin Grup” în proces de insolvabilitate împotriva deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației.

Conform art. 214 din Codul fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale. Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora.

Respectiv, controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora.

Controlul fiscal la fața locului, conform art. 216 alin. (1) din Codul fiscal, are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală.

Potrivit art. 216 alin. (2) din Codul fiscal, controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Așadar,

conform deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-162292/21 din 21 mai 2024, a fost stabilit la pct. (2) faptul că tipul controlului preconizat a fi efectuat la SRL ”Ruspin Grup” este control la fața locului.

Învederează faptul, că entitatea SRL ”Ruspin Grup”, din momentul înregistrării și până la momentul inițierii procesului de insolvabilitate a ținut contabilitatea în baza actelor normative a Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007 și Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017.

Cu privire la tipul controlului preconizat - contrar celor indicate în decizia privind inițierea controlului nr. DICF-162292/21 din 21 mai 2024, la fața locului - sediul contribuabilului (contribuabilul dispune de sediu, respectiv, controlul fiscal urma a fi petrecut anume la sediul acestuia) nu s-a prezentat inspectorul fiscal, precum nici un alt funcționar fiscal, în scopul efectuării controlului preconizat.

În această ordine de idei, nu poate fi imputată contribuabilului SRL ”Ruspin Grup” încălcările cu privire la ținerea neconformă a contabilității, neonorarea obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. „c” și „f” din Codul fiscal, art. 7 alin. (2), art. 13 alin. (1) lit. d), alin. (2) lit. a), art. 43 alin. (1) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, întrucât SRL ”Ruspin Grup” a pus la dispoziția funcționarilor fiscali toate actele evidenței contabile necesare efectuării și definitivării controlului fiscal, însă nimeni nu s-a prezentat la fața locului pentru a efectua controlul fiscal, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Invocarea faptului că, entitatea nu ar fi asigurat prezentarea tuturor documentelor primare și de evidență în corespundere cu prevederile art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, încalcă grav drepturile SRL ”Ruspin Grup”, care a fost lipsit de dreptul de a beneficia de un control fiscal realizat cu respectarea principiului legalității, în baza tuturor documentelor de evidență contabilă de care întreprinderea dispune în mod efectiv.

Deși, nimeni nu contestă dreptul funcționarilor fiscali ca în cadrul efectuării controlului fiscal să apeleze la metode și surse indirecte la estimarea obiectelor impozabile și la calcularea impozitelor și taxelor, în mod prioritar, calcularea obligațiilor fiscale ale contribuabilului urmează a fi calculate în baza documentelor de evidență/dărilor de seamă fiscale de care contribuabilul dispune.

Inacțiunile funcționarilor fiscali manifestate prin neprezentarea la sediul contribuabilului în scopul efectuării controlului fiscal nu justifică apelarea acestora la metode și surse indirecte de estimare a obligațiilor fiscale.

Menționează și faptul că, actul de control fiscal nr. 5-734164 prelungit pe blancheta nr.5-734165 și nr. 3-626883 din 31 mai 2024, în baza căruia a fost emisă decizia nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației conține prevederi contradictorii, or, acesta prevede inițial că inspectorii fiscali au efectuat la SRL ”Ruspin Grup” control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2020 – 31 martie 2024, iar ulterior se menționează faptul că, controlul fiscal a fost efectuat de la data de 21 mai 2024 până la data de 31 mai 2024, în incinta oficiului subdiviziunii Serviciului Fiscal de Stat, amplasat pe adresa *****, *****, în conformitate cu prevederile art. 216 din Codul fiscal.

Aceste invocări, pe lângă faptul că, sunt contradictorii, se află în neconcordanță cu decizia privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-162292/21 din 21 mai 2024, care prevedea efectuarea controlului la fața locului, iar în realitate controlul nu a fost efectuat la fața locului. Deși inspectorii au fost înștiințați despre faptul că, debitorul SRL ”Ruspin Grup” dispune de sediu, aceștia au solicitat prezentarea tuturor documentelor la Serviciul Fiscal de Stat, contrar prevederilor art. 216 alin. (1) din Codul fiscal, ce prevede că, în cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri când nu există condiții adecvate de lucru, controlul fiscal menționat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art. 145 alin. (2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

Conform prevederilor pct. 30 alin. 2), lit. a) din Regulamentul cu privire la efectuarea controlului de către Serviciul Fiscal de Stat, aprobat prin Ordinul SFS nr. 320 din 31 iulie 2019, în procesul pregătirii către inițierea controlului fiscal la fața locului, funcționarul fiscal va întreprinde acțiuni de analiză a informației din Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, în acest sens, va tipări pe suport de hârtie fișa de înregistrare a contribuabilului, în scopul analizei și/sau verificării declarării de către el a informației privind sediul și subdiviziunile lui (filiale, reprezentanțe, sucursale, secții, magazine, depozite, unități comerciale etc.) și fișa generalizatoare a contului personal, etc.

În conformitate cu prevederile pct. 35 din Regulamentul cu privire la efectuarea controlului de către Serviciul Fiscal de Stat, aprobat prin Ordinul SFS nr. 320 din 31 iulie 2019, în cazul în care contribuabilul ignoră cerințele citației, funcționarul fiscal se deplasează la adresa juridică și/sau la adresa sediului specificat în documentele de constituire sau documentele fiscale de care dispune Serviciul Fiscal de Stat pentru efectuarea controlului fiscal. Dacă se constată că, contribuabilul nu se află la adresa subdiviziunii declarate la Serviciul Fiscal de Stat, funcționarul fiscal întocmește un act de constatare faptică, în care se descriu clar datele (data, ora, locul, participanții confirmarea proprietarului imobilului că contribuabilul nu se află pe adresa declarată etc.) și faptele real constatate. La actul de control urmează a fi anexată confirmarea proprietarului privind lipsa contribuabilului pe adresa dată și alte probe (imagini video, foto).

În acest context, este necesar de menționat despre faptul că, conform prevederilor pct. 175 din Regulamentul cu privire la efectuarea controlului de către Serviciul Fiscal de Stat, aprobat prin Ordinul SFS nr. 320 din 31 iulie 2019, doar în cazurile în care contribuabilul (persoanele cu funcții de răspundere, fondatorii) și întreprinderea propriu-zisă nu pot fi găsite pentru efectuarea controlului fiscal (fapt pasibil a fi stabilit numai print-un act de constatare faptică, conform celor expuse mai sus) și în alte cazuri de depistare a încălcărilor fiscale, Serviciul Fiscal de Stat, în baza art. 189 alin. (2), 215 alin. (4) și 225 din Codul fiscal, funcționarii fiscali pot determină obligațiile fiscale ale contribuabilului prin metode și surse indirecte de estimare a obligațiilor fiscale.

În această ordine de idei, se atrage atenția asupra faptului că efectuarea controlului cu utilizarea metodelor și surselor indirecte contravine directe normelor legale și anume art. 189,

215, 225 din Codul fiscal cât și pct. 30 alin. 2) lit. a) și pct. 35 din Regulamentul cu privire la efectuarea controlului de către Serviciul Fiscal de Stat, aprobat prin Ordinul SFS nr. 320 din 31 iulie 2019, fapt confirmat prin lipsa unui act de control faptic în acest sens, ce ar constata că contribuabilul (persoanele cu funcții de răspundere, etc) și întreprinderea propriu zisă nu poate fi găsită pentru efectuarea controlului fiscal, de aceia și s-a purces la determinarea obligației fiscale ale contribuabilului prin metode și surse indirecte de estimare a obligației fiscale.

Menționează că, funcționarii fiscali au recepționat și prin poșta electronică toate actele solicitate din programa ”1C”. Prin urmare, nu a fost temei pentru a efectua controlul prin metode și surse indirecte. Aderent, atât la emiterea deciziei contestate, cât și conform deciziei nr. 754/184 din 20 august 2024 pe marginea contestației depuse de către SRL ”Ruspin Grup”, în proces de insolvabilitate împotriva deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, se constată faptul că nu s-a ținut cont de cele invocate de contestatar în dezacordul la actul de control fiscal nr. 5-734164 prelungit pe blancheta nr. 5-734165 și nr. 3-626883 din 31 mai 2024 sau în contestația înaintată împotriva deciziei nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației. Or, în corespundere cu art. 22 din Codul administrativ, autoritatea publică trebuie să examineze sub toate aspectele și echitabil fiecare caz individual, luând în considerație toate circumstanțele relevante, la caz, autoritatea fiscală în mod neîntemeiat și abuziv a prevăzut în decizia nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) si art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, fără a fi luate în considerație argumentele pertinente și concludente enunțate de către SRL ”Ruspin Grup” în contestație.

La acest segment, se consideră disproporționată soluția autorității fiscale în raport cu circumstanțele cauzei, or, nu este clară efectuarea controlului fiscal prin utilizarea metodelor și surselor indirecte, la caz decizia autorității trebuie sa fie clară și coerentă pe înțelesul tuturor fără motive de interpretare. În această consecutivitate, caracterul peremptoriu al concluziei autorității fiscale, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile cauzei, or, autoritatea fiscală urma să verifice aprofundat sub toate aspectele cele invocate în contestația înaintată de către SRL ”Ruspin Grup”, prin urmare în cadrul examinării contestației autoritatea fiscală s-a rezumat doar la faptul că, decizia a fost emisă în conformitate cu legislația în vigoare și respinge contestația depusă de către SRL ”Ruspin Grup”, fără a fi lua în calcul sub toate aspectele cele invocate.

Executarea acesteia ar aduce prejudicii considerabile SRL ”Ruspin Grup” (în procedura falimentului), or, în cazul executării acesteia, în baza deciziei menționate urmează a fi înaintate creanțele Serviciului Fiscal de Stat împotriva patrimoniului debitorului SRL ”Ruspin Grup” (în procedura falimentului), creanțe care însă nu au fost calculate corect, decizia fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Or, creanța pe care o pretinde creditorul în raport cu debitorul trebuie să fie certă, adică fermă, existența ei să nu dea naștere la discuții, să fie lichidă, adică să aibă cuantumul determinat și să fie exigibilă, adică ajunsă la scadență, nefiind suspendată printr-un termen sau printr-o condiție.

În conformitate cu prevederilor art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 206 alin. (1) al din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Conform art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Conform prevederilor art. 224 alin. (1) lit. a) din actul normativ precitat, instanța de judecată, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative rezidă în apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice sau juridice, împotriva abuzurilor autorităților publice, în condițiile Codului administrativ. Instanța de judecată nu poate interveni în discreția decizională a organului fiscal dar poate verifica dacă această discreție nu a depășit limitele legale sau dacă a fost exprimată în mod arbitrar și abuziv.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, consideră că prin emiterea actului administrativ contestat, au fost încălcate grav drepturile SRL ”Ruspin Grup”, decizia nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației și decizia nr. 754/184 din 20 august 2024 pe marginea contestației fiind ilegale, din motivele de fapt și de drept expuse supra.

În acest sens, este pripită concluzia Serviciului Fiscal de Stat cu privire la faptul că, contribuabilul nu a prezentat argumente întemeiate care pot servi drept temei pentru modificarea deciziei contestate, or, Serviciului Fiscal de Stat urma să țină cont de cele invocate în contestație.

În lumina celor relatate, administratorul insolvabilității - Selevestru Irina statuează, că autoritatea fiscală nu a dat apreciere per ansamblu, tuturor argumentelor pertinente și

concludente expuse în contestație, or, actele administrative individuale defavorabile sunt contaminate de vicii juridice care nu pot fi remediate.

Concluzionează că instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ urmează să verifice dacă Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de autoritate publică care a emis actul contestat și-a exercitat dreptul discreționar, dacă a luat în considerare toate faptele relevante, dacă a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și dacă și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Serviciul Fiscal de Stat și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei, solicitând respingerea acțiunii formulate de reclamant ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă. *(f.d. 51-53)*

În ședința de judecată, reprezentantul SRL ”Ruspin Grup”, avocatul Șontea Daniela nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat expres examinarea cauzei în absență. (*f.d.59*)

În ședința de judecată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Moisei Cătălina nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ. Or, partea reclamantă pretinde anularea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației, ultima fiind act administrativ

individual defavorabil reclamantului în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Procedura prealabilă a fost respectată, iar ca reacție a fost emisă decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/184 din 20 august 2024.

4. Corelând data comunicării deciziei pe marginea cererii prealabile, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă încadrarea în interiorul termenului legal de valorificare a acțiunii.

5. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

Instanța reține că, în baza deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-162292/21 din 21 mai 2024, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat la SRL ”Ruspin Grup” un control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-981/2023 din 30 aprilie 2024, aferent intentării procedurii de insolvabilitate a SRL ”Ruspin Grup”.

Rezultatele controlului fiscal efectuat cu estimarea obligațiilor fiscale prin metode și din surse indirecte au fost reflectate în actul de control nr. 5-734164, prelungit pe blanchetele nr. 5-734165 și nr. 3-626883 din 31 mai 2024, definitivate prin decizia nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației.

Prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 778/2001 din 17 iunie 2024, au fost calculate suplimentar spre plată la buget, obligații fiscale în sumă totală de 2 049 966 lei, inclusiv: impozit pe venit obținut din activitatea de întreprinzător în sumă de 1 387 759 lei, majorare de întârziere în sumă de 339 155 lei, amendă în sumă de 323 052 lei.

Nefiind de acord cu rezultatele controlului fiscal efectuat, SRL ”Ruspin Grup”, în persoana administratorului Croitor Igor, a depus la data de 16 iulie 2024 contestațiile cu nr. de intrare 42545- CR și nr. 42670-CR și contestația cu nr. de intrare 42919-CR din 17 iulie 2024, împotriva deciziei asupra cazului de încălcare a legislație nr. 778/2001 din 17 iunie 2024, prin care a solicitat anularea acesteia, iar prin decizia nr. 754/184 din 20 august 2024, contestația a fost respinsă.

Instanța notează că, în conformitate cu prevederile art. 216 din Codul fiscal, controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului. care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală.

Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. La finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal. Actul de control fiscal este un document întocmit de funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal, în act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicându-se actele normative încălcate. în act va reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificându-se încălcările fiscale depistate în ea. Înregistrarea deciziei de inițiere a controlului fiscal, a delegației de control, a actului de control fiscal și a deciziei asupra cazului de încălcare fiscală în Registrul de stat al controalelor se efectuează on-line, prin interconexiunea dintre sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat și Registrul de stat al controalelor.

La caz, potrivit rezultatelor controlului fiscal, s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), lit. f) din Codul fiscal, art. 2 lit. a), art. 5 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17 alin. (2), art. 18 alin. (3) lit. d) și art. 19 alin. (2) din Legea contabilității și raportării financiare, nr. 287 din 15.12.2017 prin:

- neprezentarea de date, informații și documente necesare Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului și anume, a documentelor primare, inclusiv a celor cu regim special, a registrelor contabile pentru perioada 01.01.2020-31.03.2024, solicitate conform citației seria D nr. 219547 din 16.05.2024;

- neasigurarea integrității documentelor de evidență contabilă, fapt ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal pentru perioada 01 ianuarie 2020-31 martie 2024.

Totodată, s-a mai constatat încălcarea art. 8 alin. (2) lit. e), art. 18 lit. a), art. 83 alin. (4), art. 87 alin. (7), art. 190 alin. alin. (1), (2) și (4) din Codul fiscal prin:

- diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă totală de 1 387 759 lei, inclusiv: pentru perioadele fiscale A/2021 în sumă de 250 461 lei, pentru A/2022 în sumă de 998 811 lei și pentru A/2023 în sumă de 138 487 lei;

- nerespectarea modului de întocmire și prezentare a Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2021-A/2023, care au generat obligații suplimentare la buget pentru perioadele fiscale respective;

- înregistrarea supraplății la buget în sumă totală de 4 507,55 lei, care nu poate fi confirmată documentar în cadrul controlului fiscal.

Referitor la alegația reclamantului precum că modalitatea de efectuare a controlului fiscal a fost contrară deciziei nr. DICF-162292/21 din 21 mai 2024 și anume, că acesta nu a fost efectuat la fața locului (sediul contribuabilului), ci în incinta oficiului SFS, instanța reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), lit. e) și lit. f) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale și informațiile prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești

în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control; să achite la buget, la timp și integral, ținînd cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurînd exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate; în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate.

În corespundere cu art. 2 lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, legea se aplică următoarelor categorii de persoane, înregistrate în Republica Moldova (...) persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

În conformitate cu art. 15 alin. (1) din Legea contabilității și raportării financiare, datele din documentele primare se înregistrează, se acumulează și se prelucrează în registre contabile, întocmite pe suport de hârtie sau în formă electronică, iar potrivit art. 17 alin. (2), documentele contabile se păstrează de către entitate pe suport de hârtie sau în formă electronică.

De asemenea, conform art. 18 alin. (1) și alin. (3) lit. a) și lit. d) din Lege, răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului, administratorului - pentru persoanele juridice care desfășoară activitate de întreprinzător. Contribuabilul este obligat (...) să asigure organizarea și ținerea contabilității în mod continuu din data înregistrării de stat a entității până la data lichidării acesteia și să asigure întocmirea completă și corectă, precum și integritatea și păstrarea documentelor contabile.

Conform art. 19 alin. (2) din Lege, entitatea prezintă documentele contabile la cererea organelor abilitate de legislație, pe suport de hârtie sau în formă electronică.

Totodată, potrivit art. 134 alin. (1) pct. 12) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, are dreptul să utilizeze metode și surse directe și indirecte la estimarea obiectelor impozabile și la calcularea impozitelor și taxelor.

În corespundere cu art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor și taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ținerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte. Serviciul Fiscal de Stat recalculează obligațiile fiscale calculate prin metode și din surse indirecte după restabilirea evidenței, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor respective. Recalcularea obligațiilor fiscale calculate prin metode și din surse indirecte se efectuează doar în cazul în care contribuabilul a restabilit evidența și a prezentat actele Serviciului Fiscal de Stat, nu mai târziu de un an din data aducerii la cunoștință a deciziei asupra cazului de încălcare a legislației.

Totodată, art. 225 alin. (1) din Codul fiscal prescrie că, în cadrul controlului fiscal, pentru a determina corectitudinea calculării sumei obligației fiscale, autoritatea care efectuează controlul fiscal poate folosi, în cazurile prevăzute la art. 189 alin. (2) și (3), metode și surse indirecte, conform legii, iar potrivit alin. (2) lit. m), metodele și sursele indirecte includ: informații de la bănci (sucursale), societățile de plată, societățile emitente de monedă electronică și/sau furnizorii de servicii poștale, birourile notariale, organele vamale, organele poliției, Agenția Servicii Publice, bursele de valori privind tranzacțiile și operațiunile efectuate de contribuabil și datele despre el.

In concreto, administratorului autorizat Irina Selevestru i-au fost remise la adresele ***** înștiințarea nr. 26-21/10-03-73/84579 din 08 mai 2024 și citația seria D nr. 219547 din 16 mai 2024, privind prezentarea la data de 22 mai 2024 a documentelor necesare pentru efectuarea controlului fiscal pentru perioada 01 ianuarie 2020-31 martie 2024.

În rezultat, s-a stabilit neexecutarea cerințelor indicate în citația organului fiscal, prin neprezentarea de date, informații și documente, necesare SFS asupra problemelor care apar în timpul controlului și corespunzător lipsa totală a evidenței contabile, fapt ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal în baza documentelor de evidență contabilă și a documentelor primare ale entității.

Luând în considerare situația expusă, în temeiul atribuțiilor funcționale prevăzute la art. 134 alin. (1) pct. 12) și art. 189 alin. (2) și art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, controlul fiscal la SRL ”Ruspin Grup” a fost efectuat prin metode și din surse indirecte.

Cu privire la alegația reclamantului, potrivit căreia SRL ”Ruspin Grup” nu-i pot fi imputate încălcările cu privire la ținerea neconformă a contabilității, întrucât acesta ar fi pus la dispoziția funcționarilor fiscali toate actele evidenței contabile necesare efectuării controlului fiscal, însă nimeni nu s-a prezentat la fața locului pentru efectuarea acestuia, instanța reiterează faptul că funcționarii fiscali au întreprins măsurile obiective și necesare în vederea acordării posibilității contribuabilului de a prezenta documentele contabile pentru efectuarea controlului fiscal în baza acestora, în pofida faptului, însă, contribuabilul nu a prezentat documentele contabile necesare pentru efectuarea controlului fiscal.

Referitor la alegațiile părții reclamante potrivit cărora, funcționarii fiscali pot determina obligațiile fiscale ale contribuabilului prin metode și din surse indirecte de estimare numai în cazul în care contribuabilul și întreprinderea propriu-zisă nu poate fi găsită pentru efectuarea controlului fiscal, fapt care poate fi stabilit numai printr-un act de constatare faptică, se atestă că potrivit materialului controlului, la data de 21 mai 2024, decizia de inițiere a controlului nr. DICF-162292/21 din 21 mai 2024 a fost expediată prin intermediul cutiei poștale din cabinetul electronic personal al SRL ”Ruspin Grup”, de pe portalul Serviciului Fiscal de Stat *****, care se consideră recepționate din momentul intrării în cutia poștală din cabinetul electronic personal al contribuabilului de pe portalul SFS, conform art. 131 alin. (11) din Codul fiscal.

Suplimentar s-a reținut că, cet. Croitor Igor împuternicit să reprezinte interesele SRL ”Ruspin Grup” prin procura nr. 34 din 22 mai 2024, în perioada efectuării controlului nu s-a prezentat la Serviciul Fiscal de Stat, precum și nici la locația entității amplasată în *****, *****.

Telefonic, de către reprezentantul Croitor Igor li s-a adus la cunoștință inspectorilor fiscali faptul că la data de 27 mai 2024 acesta va fi prezent la adresa menționată, pentru a prezenta documentele necesare în vederea efectuării controlului fiscal, însă ieșind la fața locului pe adresa *****, *****, reprezentantul nu s-a prezentat. Fiind contactat telefonic, acesta a menționat că se află în afara hotarelor Republicii Moldova. Totodată, de către reprezentantul SRL ”Ruspin Grup”, Croitor Igor, împuternicit prin procură, nu au fost transmise actele contabile nici la adresa electronică a inspectorului fiscal, *****.

Astfel, toate circumstanțele aferente cazului neprezentării documentelor contabile de către contribuabilul SRL ”Ruspin Grup” pentru efectuarea controlului fiscal, au fost reflectate în decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 778/2001 din 17 iunie 2024.

În continuare, privitor la utilizarea metodelor și surselor indirecte, conform art. 189 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele contribuabililor în urma controalelor fiscale, dacă au fost stabilite cazuri de nerespectare a legislației fiscale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația fiscală, iar alin. (3) prevede că, acțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate persoanelor fizice cetățeni ai Republicii Moldova, care nu desfășoară activitate de întreprinzător în cadrul utilizării metodelor indirecte de estimare în conformitate cu prevederile cap. 11^1 din Codul fiscal.

Potrivit prevederilor art. 226^6 alin.(l) și alin.(2) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să utilizeze următoarele metode indirecte de estimare a venitului impozabil: metoda cheltuielilor, metoda fluxului de mijloace bănești, metoda proprietății, alte metode utilizate în practica internațională, iar selectarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil se face în funcție de situația constatată, de sursele de informații și de înscrisurile identificate și/sau documentele obținute, totodată, alin. (3) prevede că, utilizarea metodelor indirecte se efectuează individual sau combinat, în funcție de complexitatea, dificultățile, sursele de informații și de perioada verificată.

Contraprobe ce ar infirma cele constatate de către organul fiscal nu au fost prezentate de către SRL ”Ruspin Grup”, tezele de apărare ale ultimului au fost rezumate la alegații declarative și scuze neplauzibile care au fost apreciate de instanță ca atare.

În cadrul examinării cazului de încălcare a legislaţiei Serviciul Fiscal de Stat a elucidat prompt, multilateral, exhaustiv şi obiectiv circumstanţele cazului, nefiind constatate circumstanţe care să excludă sau să exonereze de răspundere SRL ”Ruspin Grup” pentru săvârşirea încălcărilor fiscale.

În concluzie, instanța va respinge *in integrum* acțiunea reclamantului SRL ”Ruspin Grup” ca neîntemeiată, acesta operând cu supoziții lipsite de suport factologic, juridic și probant.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Ruspin Grup” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor nr. 778/2001 din 17 iunie 2024 și nr. 754/184 din 20 august 2024.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**